Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 228. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 1, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 1-го ГРУДНЯ 1995 р. Ч. 228. РІК CII.

Европейські експерти вивчають проєкти конституцій України та Криму

Київ (УНІАР). — Експерти Ради Европи відзначили, що проєкт нової конституції України цілком відповідає европейським стандартам. Водночас вони нагадали, що, вступаючи до РЕ, Україна зобов'язалася ухвалити нову конституцію не пізніше червня 1996 року. За взаємно погодженим із РЕ пляном, Конституційна комісія України має подати проєкт конституції до Верховної Ради протягом грудня.

Тим часом верховний комісар Організації безпеки та співробітництва в Европі Макс ван дер Стуль заявив, що збереження квот для представників депортованих народів у кримському парляменті є цілком справедливим і не суперечить нормам сучасної демократії. Сьогодні кримські татари мають у Верховній Раді Криму 14 квотованих місць із 98-ми. По одному квотова-ному місцю мають болгари, німці, греки і вірмени. Однак, у проєкті нової крим-ської конституції подібних квот не передбачено, і це є однією з причин бурхливих протестів кримсько-татарсь-кого населення.

М. ван дер Стуль висловився також проти концепції "кримського громадянства", підтримавши тим самим офіційний Київ, який рішуче виступає проти такої формули у проєкті кримської конституції.

Обговорено справи збройних сил

Київ (Р.Р.). — У вівторок, 28-го листопада, у Міністерстві Оборони України відбулася ширша нарада керівного складу Збройних Сил України з участю верховного головнокомандуючого Президента України Леоніда Кучми. У нараді також взяли участь голова Верховної Ради України Олександер Мороз, прем'єр-міністер України Євген Марчук, керівники міністерств, управлінь, діяльність яких безпосередньо пов'язана із забезпеченням обороноздатности держави.

Учасники наради заслухали звітів та обговорили результати праці українських Збройних Сил у 1995 році та визначили напрямки дальшого розвитку і реформування армії.

Виступаючи на нараді, Президент Л. Кучма наголосив, що лише в разі належної уваги до армії з боку всіх державних установ можна змінити ситуацію на краще і створити модерні збройні сили.

Л. Кучма доручив Кабінетові Міністрів взяти під контролю виконання розпоряджень Президента щодо побудови Збройних Сил України, стабілізувати їх фінансування, вчасно виплачувати платню воякам, розглянути найближчим часом державну програму забезпечення їх житлом та осіб, які у резерву.

Україна і Польща розвивають культурну і мистецьку співпрацю

Київ (УНІАР). — Міністер культури і мистецтва України Д. Остапенко, заступник міністра Польщі Тадеуш Поляк підписали 24-го листопада протокол між міністерствами України і Польщі про співробітництво на 1996-97 роки.

Як зазначив Д. Остапенко, це перший міждержавний документ, який він підписав у ранзі міністра культури і мистецтва. „Культура і мистецтво — це ті найголовніші посли, що зміцнюють дружбу між нашими народами", — сказав він. Погодився з ним і Т. Поляк, додавши, що „саме культура допоможе нам творити добро".

Від імені міністра культури Польщі Т. Поляк вручив нагороди за особливі заслуги у розвитку культури і мистецтва Розенбаумові та Краснопольському, громадянам України, полякам за походженням.

ПОМЕР Б. БОЯРСЬКИЙ

Нерровсбург, Н. Й. — Тут у вівторок, 28-го листопада, на 87-му році життя помер Богдан Мирослав Боярський, професор гімназії у Чорткові на Тернопільщині. Похорон Б. Боярського відбудеться в суботу, 2-го грудня, на українському православному цвинтарі у Бавнд Бруку в год. 12-ій полудня.

БІЛЬШІСТЬ АМЕРИКАНЦІВ Є ПРОТИ ВІЙСЬКОВОЇ ПРИСУТНОСТИ ЗСА У БОСНІЇ

Вашінгтон. — Американські політичні спостерігачі годяться в тому, що закликаючи народ країни схвалити плян приїзду у Боснію 20,000 американських вояків і старшин, президент Билл Клінтон здійснив найбільш ризикований зовнішньополітичний крок за весь час перебування у Білому Домі.

Після того, як у понеділок Б. Клінтон звернувся до народу у телевізійному виступі, телемережа Сі-Ен-Ен разом з газетою „Ю-Ес-Ей Тудей" і соціологічним інститутом Геллопа провела опитування 632 дорослих американців. З них 52 відсотки вважають, що ЗСА не мають ніяких „життєво важливих" інтересів на Балканах і тому не слід висилати американське військо за океан. Щоправда, на запитання, чи треба З'єднаним Стейтам Америки дортримуватися „моральних зобов'язань", 53 відсотки відповіли позитивно, а лише 40 відсотків — негативно.

Виклавши свою точку зору на боснійську проблему, президент Б. Клінтон полетів до Лондону, щоб на цю ж тему виступити перед англійським парляментом, а також обговорити балканську кризу з прем'єром

(Закінчення на стор. 4)

Бойовики „Гезболли" обстріляли ізраїльські міста

Єрусалим. — У вівторок, 28-го листопада, бойовики проіранської екстремістичної організації „Гезболла" обстріляли ракетами з ліванської території декілька ізраїльських міст на півночі країни. Найбільше ракет вибухло в районі жидівських поселень Кірійт-Шмона і Метулля. У висліді поранено шестеро осіб.

Це вже другий ракетний обстріл Ізраїля з території Ливану за останні два дні. В понеділок ракети не спричинили жертв.

Інформаційні джерела ООН свідчать, що ізраїльська артилерія відразу відповіла на ракетний обстріл інтенсивним вогнем, спрямувавши його на розташування військових баз „Гезболли".

Головноломандуючий ізраїльською армією генерал Амнон Шагак в розмові з журналістами сказав, що треба за всяку ціну унеможливити нові збройні напади бойовиків „Гезболли", бо вони загрожують життю не лише ізраїльтян, але десяткам тисяч мешканців південного Ливану.

Спецслужби України і ЗСА провели переговори

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 28-го листопада, відбулися переговори у Міністерстві Внутрішніх Справ України між представниками ФБІ із ЗСА та керівництвом Міністерства Внутрішніх Справ України і представниками Адміністрації Президента.

Учасники зустрічі розглядали питання співпраці і координації дій у боротьбі із міжнародною організованою злочинністю та наркобізнесом. Американці, які прибули до Києва із німецького представництва ФБІ з метою вивчення перспектив співпраці із українськими спецслужбами, погодилися із пропозицією міністра Юрія Кравченка щодо створення робочої групи, яка визначила б коло питань співпраці між відповідними відомствами України і ЗСА.

„Мова не йшла про співробітництво в пляні договору, — сказав міністер внутрішніх справ України, — а про форми співробітництва, які можуть бути здійснені за межами цього договору, про співробітництво між відомствами на основі взаємних кроків".

Представники ФБІ запропонували українським колегам обмінюватися досвідом, який сприяв би зближенню і взаємопорозумінню, а також послати свого кандидата на навчання до Академії ФБІ, що у стейті Вірджінія.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

Холера і дифтерія — не найгірше, що загрожує Україні

КИЇВ. — Серед інших інфекційних хвороб, які дедалі частіше ширяться в Україні, щораз актуальнішою стає загроза СНІДу — синдрому набутого імунодефіциту (AIDS). Донедавна Україна, як і весь СССР, вважалася відносно спокійним під цим оглядом краєм, що було зумовлено передусім зовнішньою і внутрішньою закритістю совєтського суспільства. За останній рік, однак, кількість зареєстрованих носіїв СНІДу майже подвоїлась, і перевищує тепер тисячу осіб. З них реально хворими є 64 особи, 22 чоловік уже померло.

Відзначили 25-річчя з дня загибелі А. Горської

КИЇВ. — Тут 27-го листопада в Національному Художньому Музеї відкрито виставку творів Алли Горської. Відкрито також пропам'ятну таблицю на вулиці Терещенківській, де у 1944-1970 роках мешкала А. Горська. У Васильківі перейменовано вул. Юних Комунарів на вул. А. Горської. На цій вулиці загинула талановита художниця.

Донецькі гандболісти увійшли до вісімки кращих в Европі

ДОНЕЦЬКЕ. — Тут відбувся повторний матч за чашу Европейської гандбольної федерації. Місцевий „Шахтар-Академія" прийняв чеський клюб „Гурмани Зубжи". Донеччани мали намір подолати дефіцит у чотири м'ячі після першої зустрічі тиждень раніше у місті Зубжі поблизу Острави (18-22). З цим завданням вони впоралися вже в першій половині (14-7), а весь матч виграли з рахунком 33-13. Найбільше м'ячів закинули Сергій Стецюк (10) та Олександер Гладун (6). За сумою двох ігор донецька гандбольна дружина ввійшла до чвертьфіналу за чашу ЕГФ.

Зміни відбуваються рішенням цілого Уряду.

КИЇВ. — Прем'єр-міністер України Євген Марчук уточнив України Євген Марчук уточнив на пресовій конференції, що серйозні кадрові зміни в Уряді потрібні, „але вони не будуть волюнтаристським рішенням прем'єр-міністра". Йому належить ініціятива перемішень і змін, а рішення приймається колегіяльним органом — Кабінетом Міністрів.

Київщина співпрацюватиме з регіонами Росії

КИЇВ. — Визначено умови підготови угоди про торговельно-економічне співробітництво Київщини із зацікавленими регіонами Росії в наступному році. Домовлення про це досягнуто у ході переговорів керівництва державної адміністрації столичної области з амбасадором Росії в Україні Леонідом Смоляковим та з представниками акціонерного товариства „Росконтракт". Взаємно стверджено доцільність зміцнення ділових зв'язків на міжрегіональному рівні, збільшення товарообміну через прямі договори підприємств. Вирішено, що проєкт угоди включатиме експертизу потенційних можливостей як регіонів, так і окремих виробництв, з тим щоб краще прогнозувати перспективу співпраці.

Парлямент України зрозумів важливість комп'ютеризації

КИЇВ. — Тут 28-го листопада почала працювати науково-практична конференція „Інформаційна система ВР України та міжнародні інформаційні ресурси в законотворчому процесі", присвячена завершенню комп'ютеризації парляменту України, яку здійснила дослідницька служба Конгресу ЗСА. У підготові і проведенні конференції беруть участь підрозділи Верховної Ради, дослідницька служба Конгресу ЗСА та представництво ООН в Україні. Заступник голови ВР Олег Дьомін сказав, що комп'ютеризація найвищого законодавчого органу України викликана потребою швидше вирішувати проблеми законодавчого процесу, повніше використовувати інформаційно-правний ресурс, своєчасно інформувати всі структури суспільства і громадян про закони і підзаконні акти та їх пояснення. На конференції виступив амбасадор ЗСА в Україні Віллям Міллер. Він сказав, що кожна демократична держава по-винна мати у своєму користуванні всю інформацію, яка сприяла б розбудові нового суспільства.

Українська делегація перебуває в Барсельоні

Київ (Р.Р.). — Звідси 27-го листопада до Барсельони виїхала делегація України для участи в Евро-Середньоморській Конференції, організованій під егідою Европейського союзу.

У конференції взяли участь представники 15-ох країн Европейського союзу, 12 середньоморських країн, шість країн Східної і Центральної Европи, які уклали асоційовані угоди з Европейським союзом, а також запрошені представники України, ЗСА, Албанії та Словенії.

Учасники конференції обговорили питання встановлення нового рівня співробітництва, довір'я, безпеки і стабільности в Евро-Середньоморському регіоні.

Начальник управління політичної аналізи та плянування Ігор Харченко під час зустрічі з журналістами сказав, що запрошення делегації України на цю конференцію є визнанням її середньоморського статусу.

Л. Кучма вибирається до Китаю

Київ (УНІАР). — Від 3-го до 8-го грудня Президент України Леонід Кучма перебуватиме з державною візитою у Китаї.

Програма візити передбачає зустрічі і переговори з головою Китайської Народної Республіки Цзян Цземіном, прем'єром Державної ради КНР Лі Пеном, головою Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників. Очікується підписання спільної декларації між Україною та Китаєм, міжджержавної конвенції про уникнення подвійного оподаткування, міжурядової угоди про співробітництво в галузі мирного використання космосу, угоди про співробітництво між Національним Банком України і Банком Китаю та угоди між Міністерством Статистики України та Державним статистичним бюро КНР.

Напередодні візити Л. Кучми до Китаю амбасадор КНР в Україні Пань Чжаньлінь дав ексклюзивне інтерв'ю кореспондентові УНІАР.

На запитання, чи змінюється соціялістична ідея в процесі розвитку китайського суспільства, П. Чжаньлінь сказав, що „люди спочатку неправильно зрозуміли, що таке соціялізм". На його думку, соціялізмові, як і капіталізмові, притаманні ринкові відносини. Проте разом з ринком, який розвивається на мікроекономічному рівні, при соціялізмі існує ще плянування, яке держава проводить на макроекономічному рівні. Амбасадор заперечив, що соціялізм в Китаї зазнав поразки. На підтвердження цього він сказав, що валовий національний продукт постійно зростає, прибуток на душу населення серед селян зріс на сім відсотків, а обсяг торгівлі за час реформ збільшився в десять разів.

П. Чжаньлінь відзначив, що у розвитку китайської економіки відіграли велику ролю еміґранти китайського походження, які зробили у неї значні капіталовкладення. Він також сказав, що у розвитку інфраструктури, промисловости та енергетичного комплексу Китаю беруть участь міжнародні фінансові організації.

(Закінчення на стор. 4)

Людина, яка хоче говорити лише правду

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Євген Стахів приходить до нашої редакції із своїми видрукованими споминами „Крізь тюрми, підпілля й кордони", які недавно видані в Україні і там їздив він на презентацію своєї книжки.

Гостина у рабина Я. Блайха в Києві (зліва): Є. Стахів, Я. Блайх і С. Харченко.

У вступі до споминів стоїть чорне на білому „кредо" Є. Стахова, що найкраще віддає так зміст, як і вдачу цієї активної людини, з якою доля дала можливість зустрічатися на громадському відтинку вже добрих пів сторіччя „з гаком", що треба писати правду про події без огляду на те, подобається це комусь чи ні. Правда допоможе розібратися історикам в подіях, що відбувалися на українських землях і хто був героєм, а хто лише хоче жити коштом інших".

І це його бажання відчувається із кожної сторінки цієї книжки, яку я постановила собі перечитати ще перед зареєстрованням на сторінках нашого щоденника розмови із автором. Не диво, що спомини Є. Стахова викликали широке зацікавлення в Україні та ряд статтей і коментарів у тамошній пресі. „Такий невгамований Є. Стахів", — пише Михайло Слабошпицький і ця характеристика автора дуже відповідає, коли читається його спомини. Розуміється, вони не будуть до вподоби всім читачам, а зокрема деяким ще живучим співакторам життьової драми дії ОУН у всіх її фазах, переміна, успіхах і невдачах.

Для читачів з України напевно в цій книжці буде все нове, а особливо, як бачимо із придбаних Є. Стаховим статтей, цікаве там це, що він розвіяв довголітню совєтську легенду про „Молоду гвардію" на Донбасі, так як про неї написав на приказ НКВД Олександер Фадеєв.

— Чи усі ці події ви описали на підставі лише своїх споминів? — питаємо Є. Стахова.

— Так, я з ніким фактів не узгіднював, нікого не радився, а писав, це що пригадую, подаючи на кінці список літератури. Як бачите книжка вийшла у Видавництві „Рада", що належить до Української Світової Координаційної Ради. Появилася

(Закінчення на стор. 4)

В АМЕРИЦІ

ОФІЦІЙНИЙ представник Державного департаменту, відгукуючись на ноту протесту російського міністерства закордонних справ з приводу вміщеної у московській „Нєзавісімой Гязєтє" статті першого секретаря американської амбасади в Москві Томаса Грема, заявив, що дана публікація „не віддзеркалює офіційної точки зору Уряду ЗСА". Російський уряд вимагає „офіційних роз'яснень". У згаданій статті Т. Грем, між іншим, стверджує, що „Росією керують ворогуючі між собою клани, метою яких є не демократизація країни, а захоплення економічної і політичної влади". Коментуючи цей інцидент, газета „Вашінгтон Пост" пише: „Державний департамент, захищаючи Т. Грема, підкреслив, що той висловив тільки свої власні погляди, на що американці мають право згідно з Першою поправкою до Конституції, однак ми довідалися, що ці його погляди попередньо були схвалені Державним департаментом".

В ІНТРЕВ'Ю ДЛЯ ТЕЛЕВІЗІЙНОЇ компанії Ей-Бі-Сі дорадник президента ЗСА у питаннях крайової безпеки Ентоні Лейк прокоментував недавнє висловлювання президента Гаїті Жана-Бертрана Арістіда щодо того, що він вивчає можливість продовження своєї каденції ще на три роки. Е. Лейк назвав ці слова гаїтянського керівника "двозначними" і відверто сказав: „Ми чекаємо, що він вчасно залишить свій пост", тобто відійде після призначених на 17-го грудня цього року президентських виборів. Прийнята на Гаїті в 1987 році конституція забороняє президентові країни висувати свою кандидатуру на повторну каденцію. Однак в останній день з Гаїті надійшли інформації, що Ж.- Б. Артістід зважив на думку американських державних діячів і відмовився від свого наміру.

НАГОРОДУ В СУМІ 2 млн. дол. призначив Державний департамент за інформації, які приведуть до арешту організаторів терористичної акції перед будинком американської військової місії в Ер-Ріяді, столиці Савдійської Арабії, 13-го листопада цього року. У висліді двох вибухів загинуло семеро осіб, в тому числі п'ятеро громадян З'єднаних Стейтів Америки, а понад 40 дістали поранення.

У СВІТІ

ДО ПЕКІНУ, китайської столиці, приїхала делегація російської Ліберально-демократичної партії на чолі з її головою Владіміром Жириновським, „щоб ознайомитися з державним устроєм, територіяльним подолом і ролею Комуністичної партії в житті країни". На пресовій конференції В. Жириновський запевнив, що „коли Росія і Китай почнуть активніше діяти на міжнародній арені і шукати шляхів до тіснішого співробітництва, то обидві країни чекає велике майбутнє у ХХІ строріччі". На думку В. Жириновського, „певним силам на Заході хотілося б мати вісь Берлін —Москва—Токіо, проте це вигідно лише Заходові, але не Росії. Для нас вигідніша вісь Берлін—Москва—Пекін". В. Жириновський знову повторив, що „Західня Европа вже вичерпала себе, НАТО залишилося агресивною організацією, американські війська перебувають у Південній Кореї, створюючи загрозу для Китаю. І лише росіяни не є суперниками для китайців".

ЕСТОНІЯ МАЄ НАМІР стати повноправним членом Европейського союзу. Про це говориться у заяві, яку від імені уряду підписав прем'єр-міністер Тійт Вяхі, після того, як її текст було затверджено на спеціяльному засіданні кабінету. Амбасадор Естонії в Брюсселі передав цю заяву президентові Ради Европейського союзу Говерові Солянові. Виступаючи перед журналістами, естонський прем'єр сказав, що приєднання до Европейського союзу є одним з найважливіших зовнішньополітичних пріоритетів незалежної Естонії. Разом з тим, на думку Т. Вяхі, доцільно провести загальнонаціональний референдум щодо вступу країни до Европейського союзу.

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1995 року закінчується 22-го грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 22-го грудня 1995 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 22-го грудня 1995 року.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Публічна совість озивається запізно

Вже кілька днів нюйоркська преса і телевізія раз-у-раз подають нові факти про життя шестилітньої дівчинки Елізи Іскердо та її світлини, описуючи всі подробиці її трагедії і смерти. Перед похоронним заведенням, де тіло її спочивало три дні, стояли постійно довгі черги людей, які ніколи не знали Елізи чи членів її родини. Одні стояли з цікавости, жінки тримали в руках іграшки та квіти, щоб зложити їх біля домовини. Однак всі ці вияви співчуття, ці точні описи короткого, але повного жаху життя цієї дівчинки, всі заяви відповідальних чинників прийшли запізно — коли дитина вже померла від знущань власної матері.

Не будемо описувати тут подробиць того вчинку та всіх тих знаків перестороги, що збиралися з різних сторін, і вийшли щойно тепер наверх. Здається, кожний, що мав до діла з родиною Лопез, був добре ознайомлений з тим, що мати дівчинки Авілда була багато років наркоманкою, що народила шестеро дітей від чотирьох різних чоловіків і що батько Елізи помер і вона з доручення публічних опікунів, велферу, мусіла перейти до матері. Всім також було відомо, хоч щойно тепер вийшло наяв, що офіційні опікуни із заряду міста цілий час уважали, що дитина має зовсім добру опіку матері та їй нічого не діється поганого, навіть коли вона перестала приходити до дитячого садка.

Але тепер, коли дитина померла від ударів матері та ще до того була сексуально пошкоджена, виявляється, що велика кількість осіб знала про жахливо нелюдське ставлення матері до дочки і... нічого не зробили, щоб цей стан змінити. Лише тепер, коли вона спочила у труні, вдарили всі на сполох і, виправдуючись навипередки, шукали, хто тут завинив. Як можна вичитати з газетних репортажів та вісток, тут завинили урядові чинники, які призначені на те в Ню Йорку, щоб слідкувати за добром дітей, які не мають відповідної опіки, і притягати батьків до відповідальности, а відтак відбирати дітей з небезпечних для них родинних обставин у кращі, хоч і прибрані родини. Чому так не сталося у випадку малої Елізи — невідомо і тепер щойно починається розслідування, хто з урядовців і якого уряду тут завинив — учителі у школі, чи відповідальні працівники соціяльної допомоги, обов'язком яких було стежити, в яких умовах живе дитина.

І лише тепер запізніла вже публічна совість обізвалася голосно і вимагає пояснень, а то і притягнення до відповідальности винних. Але чи це все допоможе, чи дасть певність, що інші подібні випадки вже не трапляться ніде та ніколи? Розуміється, що відповідь на всі питання мусить бути негативною. Пригадується, як в 1994 році Президент Билл Клінтон в одній зі своїх промов палко говорив про потребу кращої опіки над долею дітей з т. зв. великоміських джунглів. Чи його слова багато змінили? Майже щодня читаємо у пресі чи чуємо в радіо про нові випадки злочинства серед дітей і на дітях, спричинені нуждою, наркотиками і тими шкідливими елементами, що заливають американські міста. Ось недавно одинадцятилітній хлопець з Чикаґо викинув свого шестилітнього брата через вікно, другий, трохи старший, стрелив до брата, що відмовився разом з ним вбити матір, там знову батько зґвалтував малолітню дочку. Можна так вираховувати в безконечність і про всі ці випадки суспільство довідується щойно після трагедії і тоді всі кличуть на сполох, як вже надто пізно. Виглядає, що публічна опінія вміє реаґувати щойно „пост фактум", а не вміє спільно провадити акцію для того, щоб „анти фактум" запобігти лихові. А, здається, час на таку велику спільну акцію американської публічної опінії вже давно назрів. Кожний громадянин сплачуваними податками віддає свої важко зароблені гроші на суспільну опіку. Якщо вона та інші державні установи не діють так як повинні, тут мусять запобігти всі мешканці і виявляти свою спільну і зорганізовану реакцію. Бо сьогоднішня трагедія через байтужість повториться завтра і післязавтра, і невідомо, хто стане її жертвою.

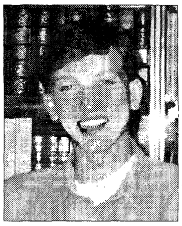
Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Сергій Миронюк

МОЛОДЬ В УКРАЇНІ: БЛУКАННЯ МАНІВЦЯМИ?

Те, що молодь визначає майбутнє будь-якого суспільства, не потребує доведення. Сьогоднішні юнаки і дівчата завтра займуть відповідальні пости в усіх сферах: в уряді, в науці, в бизнесі тощо. Молодь і тепер помітно впливає на загальну суспільну ситуацію в кожній державі. А в якому стані тепер молодь в Україні, в час закріплення державности і розвитку демократії? На це питання і спробував відповісти депутат Київської Міської Ради, голова Молодечого Кола Києва Олесь Доній. О.Доній, якому 26 років, був делеґатом навчальної конференції молодих провідників світу, яка відбувалася від 28-го серпня до 1-го вересня ц.р. в Ню Йорку в штаб-квартирі ООН (див. „Свободу" з 17-го жовтня ц.р.).

На думку О. Донія, найголовнішою проблемою молоді в Україні є зневір'я в будь-які принципи. Стара комуністична ідеологія вичерпалася, але старше покоління, виховане нею, продовжує жити за її принципами. В Україні „корумповані не просто вищі ешелони влади, не просто державні структури, у нас корумпована свідо-

О. Доній.

мість, у нас корумповані практично всі прошарки населення", сказав О. Доній. Природно, що в такій атмосфері молодь розчаровується і втрачає довір'я до всього.

Якщо найближчим часом не буде запропоновано нової ідеології, твердить О. Доній, він проти деідеологізації, про яку так багато говорять в Україні. „Повинна бути у людей мораль, ідеї та ідеології, це цілком нормально. Людина мусить мати принципи. Інакше, якщо буде панувати безпринципність, ніхто зрештою не зможе вийти вільно надвір, тому що буде вбитий або роздягнений, або побитий".

На жаль, за словами О. Донія, молодь покищо не наважується дискутувати про свій світогляд і принципи, і це велика помилка. Час іде і з ним можна втратити нове покоління. Молодь переважно дбає про задоволення своїх хвилевих інтересів, особливо матеріяльних.

У час коли комуністична ідеологія вмерла, логічно було б сподіватися, що місце її займе християнська мораль, Церква. Однак цього не сталося. В цьому вина, за словами О. Донія, самої Церкви, бо боротьба між різними її конфесіями дискредитує християнську ідею в очах молоді. Бійка між церквами „це руйнація на самому початку будь-яких моральних основ", сказав О. Доній.

Тому що Українські Церкви не можуть сісти за один стіл і нормально по-християнському про все домовитися, молодь відходить від них. Ті ж молоді люди, які бажають заповнити душевну порожнечу, переважно йдуть до нетрадиційних Церков, наприклад, протестантських або східніх. Церкви ці проводять дуже активну і добре організовану діяльність, вони не встигли себе дискредитувати і є набагато гнучкіші. О. Доній сказав, що „нема нічого страшного в тому, що люди йдуть в баптисти чи в п'ятдесятники. Це свобода вибору. Але є жахлива ситуація, що відлякує від традиційних церков, вони не здатні в першу чергу між собою знайти спільну мову".

Молодь, за словами О. Донія, відходить і від політики. В кінці 80-их і на початку 90-х років молодь повірила в нові ідеали державности, демократії, свободи. Тепер іде зворотній процес. Знову ж тут причиною є загальне зневір'я людей. Займатися політикою в очах молоді дискредитовано. Якщо хтось іде в політику, то тільки заради своєї власної вигоди, щоб дістати впливовий державний пост. Молодечі політичні організації дуже малочисельні і замкнуті. Про них і їхню діяльність мало кому відомо. Більшість цих організацій існує під крилом різних політичних партій. Це прив'язання до „старших", на думку О. Донія, позбавляє молодечі об'єднання впливати на ширші кола молоді.

О. Доній сказав, потрібно створити нові недержавні організації молоді, до яких могли б належати люди найрізноманітніших політичних переконань. Як приклад, О. Доній навів Український Народний Союз в ЗСА. До цієї організації входять всі, незалежно від політичних поглядів. Подібне щось було б добре заснувати і в Україні, щоб молодь з півночі, півдня, заходу і сходу країни відчула свою спільність і почала контактуватись між собою.

„Прикладом розуміння необхідности співробітництва з молоддю є видавництво „Смолоскип", яке переїхало до України і цілеспрямовано співпрацює з молоддю незалежно від політичної орієнтації", — відзначив О. Доній. Він розповів, що видавництво, директором якого є Осип Зінкевич, вже організувало кілька молодечих літературних конференцій, зібрало в червні 1995 року в Ірпіні на п'ятиденну літературно-пізнавальну зустріч творчу молодь з усієї України, видало кілька книжок молодих авторів.

Цієї осени видавництво знову випускає кілька видань, зокрема, книжку Максима Розумного „Справа чести" з передмовою О. Донія. Цю книжку О. Доній назвав „початком дискусії про засади ідейности, моральні засади нашого покоління". В ній висловлено ставлення його однолітків до теперішніх суспільних процесів в Україні. Також виходить книжка-фотоальбом О. Донія „Студентська революція на ґраніті" про студентське голодування в жовтні 1990 року, яке він очолював. „Ми сподіваємося, що сукупність цих книг і конференцій має викликати дискусію в Україні про покоління жовтня 90-го і його подальші кроки", — сказав О. Доній.

Анатолій Гороховський

УКРАЇНА ЗДОБУВАЄ КРИЛА

(Інтерв'ю з президентом компанії „Авіялінії України" Вячеславом Ільїним)

— Найперше хотів би з вашою допомогою здійснити короткий екскурс в минуле цивільної авіяції України.

— Скажу вам відверто, що навіть не всі авіятори України знають, як починався небесний шлях їх далеких колеґ, оскільки журналісти нерідко пов'язували все нове, що з'являлося на повітряних трасах, з Москвою. А між тим, ще в березні 1923 року було створено акціонерне товариство „Укрповітряшлях", яке стало фундатором авіякомпанії „Авіялінії України". Тоді республіка володіла десятком іноземних літаків, це були машини німецького виробництва „Комет-11" та „Комет-111", які почали реґулярні полети на лініях Харків — Полтава — Київ та Харків — Єлисаветград — Одеса. Через п'ять років була відкрита і перша міжнародна лінія Харків — Баку — Ензелі — Тегеран.

— До цього, певно, варто додати, що в наступні десятиліття на долю української авіяції, яка перебувала у складі Аерофлоту, припадали значні обсяги праці.

— Ви маєте рацію. На їх долю припадало приблизно 12 відсотків усіх перевезень пасажирів, вантажів і пошти, а крім того українські літуни щороку обробляли до 20 мільйонів сільськогосподарських угідь. В республіці зформувалася могутня виробнича, навчальна та наукова бази, які і понині діють. Це міжнародна Академія Цивільної Авіяції, чотири училища, ремонтні заводи та інші об'єкти.

— Не секрет, що економічна криза неґативно позначилась на багатьох галузях народного господарства України. Напевне, не обійшла вона і авіяцію?

— На жаль, так. Усі види повітряних перевезень різко скоротились. Хоча, на мій погляд, шпиль падіння вже на нами.

— Ваш оптимізм, сподіваємось, на чомусь базується? Хотілось би знати саме на чому?

— Мій оптимізм базується на трьох головних моментах. Перший: авіятори повірили у свої можливості робити добре і корисне для своїх колективів. Другий: намітився постійний рух до покращення справ. Так, в минулому році ми гостро відчували недоробки в забезпеченні бортовим харчуванням пасажирів, а вже в найближчий час завершиться будівництво цеху бортхарчування на найбільшому летовищі — Бориспільському. Наведу ще один приклад. У центрі столиці завершується будівництво одного з найбільших в Европі аґентств продажу авіяквитків з високою клясою обслуговування.

— У закордонній пресі в минулому році писалося про інтенсивне поширення реґіону повітряних перевезень Україною. Два нові мости були прокладені в столицю ЗСА та у великий промисловий центр — Чикаґо. Однак у 1995 році наступило затишшя. В чому причина?

— Якщо коротко, фінансове становище „Авіяліній України" таке, що ми не можемо відкривати нові лінії. За подібне „відкриття", здійснене в минулому році колишнім керівництвом авіякомпанії, нам доводиться розплачуватися сьогодні. Не словами, а валютою. Причина? Нові полети з'явилися без достатніх підстав, без розумних розрахунків, а в підсумку — великі втрати. Нині зусилля нового керівництва спрямовані на фінансову стабілізацію компанії...

— Наступне наше питання стосується заміни існуючих літаків та створення пасажирам нормальних умов на Бориспільському летовищі?

— Почну з останнього питання, яке стосується Бориспільського летовища. Сьогодні немає підстав скаржитись на відсутність належних умов для пасажирів. У Борисполі здійснено реконструкцію всіх служб, яка обійшлася в 15 мільйонів американських долярів. Та перед нами передбачено будівництво гігантського комплексу споруд.

У спадок від колишнього Совєтського Союзу нам дісталися літаки Іл-62, які літають в Америку, Канаду та Китай. На трасах середньої протяжности використовуються Ту-154 і Ту-134. Нарешті, Ан-24 та Як — обслуговують короткі лінії. Ці літаки незабаром повинні бути зняті з використання. Виникає питання: а чим їх замінити? Якщо була б валюта, то можна придбати сучасні економічні машини. На жаль, кишені держави та й самої компанії напівпорожні.

— Виходить, справа зайшла у глухий кут?

— Вирішення цього питання треба шукати у західній техніці. На цю тему ведуться переговори з провідними літакобудівними корпораціями та провідними банками світу. Нас розуміють, нам готові допомогти. Досягнуто попереднє домовлення про отримання до початку 1996 року двох-чотирьох літаків типу Боінґ-737-300. А до травня 1996 року сподіваємося замінити Іл-62, які літають у Північну Америку, літаками Боінґ-767-200.

— А чи розраховуєте на відомий авіяційний науково-технічний комплекс, який у вас під боком?

— В конструкторському бюрі ім. О. Антонова розробляються нові машини Ан-218, Ан-180, Ан-140 та інші. Ці літаки не поступаються західнім, а за деякими характеристиками і випереджають їх. Важливий фактор часу: побудова нових „Анів", їх випробування і початок виробництва не встигнуть до того часу, коли почнеться масове списування техніки, яка використо-

(Закінчення на стор. 4)

Галина Маняко

Носталгія

На чужині нікуди не втечеш
Від туги, що нас зве на батьківщину.
Й мені ти груди також навпіл рвеш,
І кличеш повернутися щоднини.
Вкраїно-мати! Ти — одвік моя,
І всі твої жалі, тривоги й сльози
Ношу я в серці, як дочка твоя,
Щоб його жаром розтопить морози.
Живеш ти в ньому словом Кобзаря,
Живеш Дніпром, криницею в Карпатах,
І Леся Українка, мов зоря,
Мене завжди виводила із хати,
Щоб вчити понад хмарами літать,
На себе брати грізні блискавиці,
На смерть в двобої з ворогом стоять,
Й за батьківщину все життя молиться.
І я молюся! Ти для мене все:
Краси цариця, сонце світанкове,
Моя душа тебе в собі несе
На крилах неозорої любови.
І ті, що відійшли, тепер живуть
У твоїх мальвах, яблунях, калині,
Як можу я без слова твого буть,
Без нього замерза усе в людині...
Живеш ти мовою прапрадідів в мені,
І колисковою, що нам співала мати,
Благословенна туга в чужині,
Що не дає вітчизну забувати.

Леся Оленівська,
Україна

З лелеками й вітрами

Заблукала осінь берегами,
Заплела отави в сивину,
А я знов листа пишу до мами,
А я знов надіями живу!

Заблукала осінь берегами —
Там діброви в злотих шоломах!
Чорнобривці вишиває мама
На ясних, як доля, рушниках.

Заблукала осінь берегами,
Там калини — ватрами вогню!
Весни в осінь падають дощами,
Як серпневі зорі у стерню.

Заблукала осінь берегами,
Заблукали в зорепадах ми...
Хороше мені — було між нами
Все, як поміж веснами й людьми.

Заблукала осінь берегами,
А левадам сниться медозбір.
І я знов — з лелеками й вітрами
Вирушаю від землі до зір!

Марта Тарнавська

МУЗЕЙ ЖИВОГО ПИСЬМЕННИКА

Володимир Дрозд, „Музей живого письменника, або Моя довга дорога в ринок".
Повість-шоу. Київ: „Український письменник", 1994. 204 стор.

У київському видавництві „Український письменник" вийшла минулого року книжка під назвою „Музей живого письменника, або Моя довга дорога в ринок". Автор цієї 200-сторінкової книжки — Володимир Дрозд, видатний прозаїк сьогоднішньої України. Автор називає свою книжку „повість-шоу", і тут треба вияснити, що американське слово „show" дуже вже прижилося і набрало неабиякої популярности в Україні. На питання, чому „повість-шоу", автор відповідає: „Бо стає своєрідним шоу — естрадною розважальною програмою — усе наше життя..." Але оця „повість-шоу" — це насправді сатирична автобіографія. В ній Володимир Дрозд з великою дозою самоіронії розповідає про те, як він став письменником, які мав пригоди з власть імущими у совєтській системі і як тепер, коли українська література втратила фінансову підтримку і держави, і читачів, він пробує все ж таки залишитися письменником.

Володимир Дрозд — із покоління шістдесятників. Він народився 1939 року на Чернігівщині, закінчив факультет журналістики Київського університету, працював деякий час у редакціях різних газет. Перші його книжки оповідань і повістей почали виходити в 1960-их роках. Він — лавреат різних літературних премій, в тому числі і премії ім. Андрія Головка, і найбільш престижних літературних нагород України — премії Антоновичів і державної Шевченківської премії. Дрозд є автором понад двох десятків книг, серед них особливу увагу звертають на себе такі як „Катастрофа" (1969), „Ирій" (1974), „Самотній вовк" (1983), „Спектакль" (1985), „Листя землі" (1992). „Дорога до матері" — біографічна повість про Софію і Олександра Богомольців, появилася вперше 1979 року, а вісім років пізніше (1987) київське видавництво „Дніпро" видало її також в англійському перекладі.

Елементи сатири у творчості Дрозда були і раніше, але в „Музеї живого письменника" вони виходять на перший плян. Він характеризує цю свою найновішу книжку, як путівник по музею ще живого письменника Володимира Дрозда. Бо в час, коли видавництва можуть заробити на книжці гроші тільки тоді, якщо ця книжка — „детектив, або посібник із сексології...", або „збірник кулінарних порад", Дрозд вирішує забезпечити прожиток собі і своїй родині створенням музею власної творчости. „Ось і я виходжу на літературну сцену з власною кльовнадою і блазнюю, оголюючи душу, — каже автор, — ринок є ринок, а, окрім душі, я більше нічого не маю на продаж".

Дрозд розповідає про свою Музу, але це, виявляється, не дружина письменника, поетка Ірина Жиленко, що їй у книжці присвячений один з найцікавіших розділів, ні, Музою називає Дрозд улюблену свою собачку. Директором музею він також робить пса, який на честь Дроздового кума і відомого політичного діяча Миколи Жулинського називається „доктор Жульєн". Музей — дім письменника у селі Халеп'я — обладнаний старими поламаними меблями студентського гуртожитку, що їх автор називає „ґарнітуром Жулинського", бо отримав їх за посередництвом свого кума Миколи. Дрозд описує пляноване творення „науково-методичної ради музею", до якої запрошує своїх кумів, цитує їхні промови на відкритті „приватизованого" музею, пише про проєкти заслонити якимсь мистецьким твором від очей відвідувачів будку туалету біля хати, про пляни продавати у музеї, як сувеніри, не тільки рукописи письменника, але і випалені у місцевій цегельні бюсти „маленьких дроздиків"... Письменник розповідає про свою спробу заробляти на життя утриманням і годівлею кіз, про свою знахідку „золотоносної жили", що мала зробити його мільйонером, про жарт-вітальну телеграму київських колеґ Яворівського, Драча і Дончика, що висунув його — на один день — кандидатом на голову колгоспу...

(Закінчення буде)

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 191-го Відділу.

З днем 1-го січня 1996 року 191-ий Відділ злучиться з Відділом 13-им, якого секретарем є:

ПАВЛО ШЕВЧУК

Просимо членів 191-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 13-го Відділу на адресу:

Mr. Paul Shewchuk
20 Verdi Blvd. Latham, N.Y. 12110-3016
(518) 785-6793

В МОСКВІ ВІДБУЛАСЯ пресова конференція голови комісії в питаннях регабілітації жертв політичних репресій Алєксандра Яковлєва. Він, між іншим, повідомив, що за роки совєтського тоталітаризму в СССР знищено 200,000 священиків, а півмільйона їх зазнали переслідувань і репресій". А. Яковлєв сказав, що „займаючи високі пости, він не здогадувався про дійсний стан речей. Священиків і монахів розпинали на вівтарних воротах церков, розстрілювали і вішали, робили з них льодові стовпи, обливаючи на лютому морозі водою. На початку 20-их років, під приводом допомоги голодуючим Поволжя, загарбано церковних цінностей на два з половиною більйони золотих карбованців, однак на закупи харчів пішов тільки один мільйон. Решта грошей осіла на закордонних контах партійних вождів або були спрямовані на розпалювання світової революції,— ствердив А. Яковлєв.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

VII-95

100 дол. Олена Кульчицька;
75 дол. Дарія Витвицька;
по 50 дол. Стефанія Лукомська (замість квітів на могилу брата бл. п. Зиновія Лугового), Зеновія Бігун, д-р Нестор Когут, д-р Сергій Винарський;
по 30 дол. Стефан і Луїзе Галайда, Ф. Шатинський, Надія Німилович;
по 25 дол. Симон Заброцький, Роман Беднарський, Ольга Белюх, Орест Попович, Зеновія Бровінс, В. і С. Татчин, Анна Сташко, Роман і Анастасія Прийма, Марта Рудик, Ірена Капустинська, В. і С. Обущак, д-р Богдан Кузьма;
по 20 дол. Стефанія Семущак, Дмитро Петрика, Мирослав Климко, д-р Романа Навроцька, Іван Цьолко, Мирон Масюк, Андрій Бук, Ольга Лісс, Зиновій і Теодозія Савицькі;
по 15 дол. Зиновій Квіт, Роман А. Мельник, Роман Грабець;
по 10 дол. Наталія Власов, Константин Мацілинський, Остап Ґац, Анна Тарнавська, Теодор Рак, Наталія Миколаєвич.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

по 100 дол. Дарія Кузик, Юлія Вертипорох, Евген і Ольга Филипович;
по 50 дол. Михайло Бойко, Зеновій Стельмах (в пам'ять бл. п. Оксани Мигаль), Микола К урчак, д-р Олександер Стрільбицький.

Українське Патріярхальне Товариство — Відділ в Баффало, Н.Й. Оксана Бережницька — голова.

2СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД (ФОНД СВ. СОФІЇ) за 1994 рік

500 дол. Українське Патріярхальне Товариство в Баффало;
по 100 дол. Лаврівська Ірина, Фіґлюс Марія;
70 дол. д-р Дякун Андрій;
60 дол. Вашкурак Михайло і Марія;
по 50 дол. Бережницька Оксана, інж. Барицький Микола, д-р Грищишин Мирослав і Лідія, Дусенівський Богдан і Софія, Ільківська Анастасія, Ільківський Дмитро і Олександра, д-р Перейма Мирослав, Якубовська Ольга;
по 40 дол. д-р Ґіль Зиновій і Володимира, Микитин Іван;
35 дол. Литвин Ярослав і Галина;
по 30 дол. Берґенсток Надія, Дзюба Корнель і Галина, Душенко Степан і Ольга, Левчук Микола і Дарія, Мохнач Михайло, Пелех Михайло і Віра;
по 25 дол. Білоголовський Онуфрій і Галя, Боднарський Зенон і Марія, Боднарська Франя, Войчак Роман і Ірина, Горбачук Іван і Марія, д-р Депутат Зенон і Ксеня, д-р Дорощак Семен і Ірина, Коцай Михайло і Катерина, Коссовський Юліян, Макогон Мирослава, Мальчевський Микола і Віра, Мельник Василь і Анна, Мороз Ігор і Христина, інж. Олексій Евген і Світляна, Осадца Стефанія, Паславський Микола і Татіяна, інж. Пашковський Богдан і Марія, Проценко Михайло, Сайкевич Неоніля, Сантарсієро Наталія, Седлярчук Анна, Сивенький Василь і Марія, Скробала Микола, Слободинська Ангелина, Федик Анна;
по 20 дол. Бараницький Дмитро і Долорис, Ващак Станислав і Зеня, Гайдук Іван і Катерина, Головатий Любомир і Соня, Ґереґа Марія, Ґреґа Олександра, Данило Михайло, Дроздовський Іван і Анна, Касприк Роман, Качмарик Іван і Оксана, Коцай Богдан, Кулик Рут, Курляк Марія, Лащик Василь, Лівицький Василь і Марія, Марк Еміль і Віра, Марчиха Олекса, Мацьків Дмитро, інж. Мороз Богдан і Катерина, Наменанік Петро, Остащук Микита і Василина, Печончик Гнат і Софія, Плюта Анна, Погаратний Микола, інж. Салдит Михайло і Оксана, Сташків Михайло і Катерина, Федик Роман, Хомин Олена, Шарван Василь і Марія, Цьолко Люба, Яремко Дмитро і Елсі;
16.94 (25 дол. канадських) Крохмалюк Стефанія (Торонто);
по 15 дол. Багнюк Роман, Кілко Андрій, Ковалик Петро і Розалія, Пітулай Дмитро і Софія, Ширий Іван і Анна, Юрків Текля;
по 10 дол. Артимович Анна, Бобенчук Ярослава, Борачок Ярослава, Бурда Анна, Васильківський Гнат і Катерина, Войчак Андрій і Анастасія, Ганипсяк Йосиф і Катерина, Ганущак Богдан і Марія, Гаравус Христина, Гнатів Михайло і Марія, Головатий Михайло, Гринчак Петро, Ґах Михайло, Денека Осипа, Заньків Анна, Заньків Мирослав, Значко Катерина, Іскало Федір, Кордупель Іван і Анна, Крупа Анна, Кудерявиць Микола і Надія, Кульчицький Іван, Мандзій Софія, Миськів Данута, Мосійчук Зеновія, Панасевич Клим Ґиня, Папіш Теодор і Галина, Петришин Андрій і Марія, Петрович Катерина, Плотиця Пилип і Марія, Попадин Ольга, Принь Дмитро, Реґула Павлина, Романишин Евген, Савуляк Михайло, Теребас Михайло, Триняк Василь і Вікторія, Троян Марія, Тушницький Михайло, Шевчук Іван і Надія, Шишка Степан;
по 5 дол. Вітрик Антоніна, Йопик Ала, Курляк Олекса, Мандзій Петро, Мітрінга Надія, Ортинський Михайло і Аліція, Фолизюк Василь, Сукмановський Григорій, Яцишин Анна.

Сума одержана дорогою збірки: 3,331.94 дол.

Збірщики: Оксана Бережницька, Микола Паславський, Зенон Боднарський, Станислав Ващак, Степан Душенко, Михайло Мохнач, Татіяна Паславська, Микола Паславський, Андрій Петришин, Дмитро Пітолай, Евген Романишин.

Датки у пам'ять ... подані у місячних списках, коли прийшли на руки Товариства Свята Софія.

VIII–95

50 дол. д-р Юрій Ісаїв,
30 дол. Анна Помірко,
25 дол. Володимир і Ольга Терлецькі,
20 дол. В. Т. Жила.

100 дол. інж. Остап і Ірена Захарків — на Будівельний Фонд в селі Заздрість.

Збірка на Будівельний Фонд в селі Заздрість в Ст. Пітерсбург, Фла. — збірку перевів Микола Задойний.

зложили:
по 50 дол. Микола і Марія Задойний, Микола і Розалія Хлиста, Орест і Мирослава Ґалан;
по 25 дол. Маріян і Лідія Заблоцький, Мирослав і Анна Базиляк, Антін і Марта Гайдук, Степан і Катерина Шуя, Григорій і Елсі Панчук, Кеті Хшановскі;
по 20 дол. Осип і Катерина Ярема, Ірена Пеленичка, Микола Ярошенко, Тамара Тимчишин, Маріян Сеник, Дора Хариш, Віра Солтівська;
по 10 дол. Ярослав і Анна Походай, Олесь і Ірена Куц, Ольга Павлюк, Стефан Ривак, Лідія Сушків.

IX-95

16,924.02 дол. зі спадку Михайла Пирського — Ню Йорк,
1,000.00 дол. Валтер Стрихар.
по 100 дол. Ярослав і Ляриса Музичка, Н. Н. Балтиморе, Мд.
по 25 дол. Микола Кавка, Осип Яцус.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:
по 100 дол. Дарія Кострубяк, д-р Олег Снилик, Теодосія Брикович,
по 50 дол. Даміян Кордуба, Олена Паліж, Зенон Менцінський, Ольга Дубик,
25 дол. Галина Шембель,
по 10 дол. Дарія Будна, Ольга Демчук.

Українське Патріярхальне Т-во в Баффало, Н. Й. — Оксана Бережницька голова,
205 дол. зі збірки Товариства за 1995 рік,
40 дол. Михайло і Віра Пелех (на Будівельний Фонд в селі Заздрість)

На будову храму в Києві зложили:
по 50 дол. д-р Мирослав і Лідія Грещишин, Василь і Анна Федорак,
20 дол. в пам'ять бл. п. Марії Пашковської зложили жінки, які роблять вареники в церкві св. Миколая в Баффало.

Листа ч. 035 — збірка в Гантері, Н. Й. — збірку перевела Марія Вижницька, переслала Ольга Кобзяр.

зложили:
100 дол. Я. і А. Лешко і Стефанія,
по 25 дол. Богдан Титла, Ю. і М. Яримович, Теофіль Кулик, Андрій і Катерина Бук, Б. Дурбак, О. Кобзяр, Д. Круль, М. і Х. Ринасевич. К. Ковшевич,
по 20 дол. Володимир і Богданна Слиж, М. і Я. Вижницькі, Богдан і Лідія Котик, Марія Храплива, Дона А. Ясінські, Остап Гарасовський, Левко і Галина Голубець,
по 20 дол. М. Мирошниченко. Ю. і А. Костів, Стефа Пурій,
по 10 дол. О. Бісик, Д. і Л. Портика,
5 дол. Плоскачевська.

Пожертви в пам'ять бл. п. д-ра Миколи Ценка на Фундацію "Ценко — Добро Творити" при Товаристві Свята Софія.

зложили:
200 дол. д-р Трувор і Христина Кузьмович,
100 дол. Ігор і Дарія Лисий,
по 50 дол. Евгенія і Сидір Новаківський, Марта Тарнавська, Маркіян і Люба Онуферко,
по 30 дол. Зенон і Тетяна Цісик, Марія і Микола Касіян,
по 25 дол. д-р Володимир Пушкар, д-р Богдан і Ірина Гнатюк, Микола і Володимира Кавка, Юліян і Олена Головчак, Мирослава Новаківська Волошин, д-р Леонід і Ірена Рудницькі, Іван і Марія Куземські, Богдан і Христина Турченюк, Т. М. Кузьмович, Орест і Анна Ґаврилюк, Роман і Рома Когут, В. Шиприкевич,
по 20 дол. М. Ковальчин, С. Ґардецький, Романа Навроцька, Петро Дяченко, Марія Шумська, Теодор Царик,
15 дол. Іван Крих,
по 10 дол. Іван Дзів ак, Лідія Дяченко, Іван О. Ценко, Михайло Загачевський

Товариство Свята Софія — Коміся Патріяршого Фонду складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам. Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS № 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027

Яків Гніздовський — пропам'ятна виставка в Українському Музеї в Ню Йорку

Ретроспективна пропам'ятна виставка творів Якова Гніздовського відкриється в Українському Музеї в неділю, 10-го грудня ц.р., о год. 1:30 по полудні в пам'ять вісімдесятих роковин з дня його народження та десятої річниці його смерти. Виставка триватиме до 3-го березня 1996 року.

На виставці експонуватимуться олійні картини та дереворити, з яких складається найбільша частина мистецької спадщини Я. Гніздовського та які свідчать про його найвищі мистецькі досягнення. Я. Гніздовський працював в різних жанрах, тому на виставці можна буде оглядати також його кераміку та килими.

Експонати на виставці є із колекції образотворчого мистецтва Українського Музею та позичені із приватних колекцій. Більшість експонатів позичила жінка мистця, Стефанія Гніздовська, та донька Міра. Вони значно причинилися до організації цього великого проєкту.

До виставки готується двомовний ілюстрований каталог, в якому мистецтвознавець д-р Ярослав Лешко, професор Смит коледжу, подає статтю про творчість мистця.

Я. Гніздовський народився 27-го січня 1915 року в селі Пилипче на Борщівщині. Глибокі традиції народного мистецтва цього району України, а особливо естетичний підхід до втілення їх, як, наприклад, орнаментика у вишивці, без сумніву мали великий вплив на формування мистецьких поглядів Я. Гніздовського.

По закінченні середньої освіти у Львові він вступає на студії у 1938 році у Варшаві до Академії мистецтв, а закінчує їх у 1942 році в Академії мистецтв у Загребі, Югославія. У воєнні часи Гніздовський перебуває у скитальських таборах в Німеччині. Там він активно приєднується до українського культурного життя, є членом та ілюстратором більшости видань об'єднання МУР (Мистецький Український Рух), і працює мистецьким редактором літературно-мистецького місячника „Арка", який виходив у Мюнхені під редакцією проф. Юрія Шевельова. У 1949 році Гніздовський приїжджає до Америки та з часом замешкує в Ню Йорку. Він був співзасновником і довголітнім членом Об'єднання Мистців-Українців в Америці та учасником у величкій кількості особистих та групових виставках.

В мистецькій спадщині Я. Гніздовського картини та дереворити репрезентують ту частину його праць, в якій втілені його найбільші і найвагоміші завдання. Мистець ціле життя боровся, щоб не втратити свого мистецького „я", щоб не бути обмеженим однією мистецькою школою. А боротьба ця виявлялася в експериментальних випробуваннях тематики, техніки та стилю в малярстві. Його визначніші ранні твори, „Академія мистецтв" (1944-50) та „Скитальці" (1948), виконані в деталізованій, реалістичній манері, свідчать про ґрунтовне глибоке опанування технікою малярства та висвітлення теми, яку він передає в своїй артистичній візії.

З часом Гніздовський виробив більш модерну „візуальну мову", „Суддя, обвинувачений і поліцай" (1955), „Розп'яття" (1955) і „Тайна Вечеря" (1956), але ця мова була унікально його.

В половині 1950-их років Я. Гніздовський перебував у Парижі, де, як пише д-р Лешко, він „жваво зареаґував на багатство паризьких установ та на вражаючу ефективність перспектив та архітектури цього міста. Тут він створив деякі із своїх найкращих робіт. Витончена візуальна чутливість Я. Гніздовського знайшла відгук у рафінованих парижан — вони відкрили в ньому мистця, що блискуче поєднав раціональне та поетичне". У Парижі Я. Гніздовський познайомився із Стефанією Кузан, з якою одружився. Стефанія (Фенні), і донька Міра, яка народилася у 1959 році, були осереддям життя Гніздовського. Фенні також була моделькою в його „найдовершенішому фіґурному етюді" — „Акт" (1956).

В дереворитах Я. Гніздовського відзначається надзвичайна техніка яку він успішно сполучує із своїм мистецьким уявленням. Успіх Я. Гніздовського, як видатного графіка, забезпечила йому життя та принесла професійну славу і признання серед мистецьких кіл в Америці, як і на міжнародній арені.

У 1962 році мистець отримав першу нагороду за свої дереворити під час річної виставки „Бостонські друкарі". Його праці були включені до збірної виставки американських графіків, яка експонувалася у СССР, Китаї, Японії та Італії. На американському континенті праці Я. Гніздовського були виставлені в Каліфорнії. Ейльському університеті, в Армітажі у Вірджінії та в численних інших престижевих музеях та ґалеріях.

У 1967 році видавництво „Пролог" в Ню Йорку видало книжку із статтями, малюнками, графікою і керамікою Я. Гніздовського. У 1972 році його дереворити ілюстрували книжку „Фльора екзотіка", видану Дейвидом Р. Ґодіном.

Пітер Вик, довголітній куратор відділу графіки в бібліотеці Гарвардського університету, пише в своїй передовій статті до книжки „Hnizdovsky Woodcuts 1944-1975" „Дереворити Якова Гніздовського являють собою одне з найбагатших і найориґінальніших звершень в американському графічному мистецтві за останні тридцять років". Книжку видало В-во „Пелікан" у 1976 році. У 1987 році вийшло доповнене видання з усіма його графічними роботами „Jacques Hnizdovsky Woodcuts and Etchings".

Праці Я. Гніздовського включені в численні виставки в Америці та за границею і є частиною музейних та приватних колекцій. Заходами С. Гніздовської, виставки мистця недавно відбувалися в Україні. Його праці знаходяться у Національному Музеї Американського Мистецтва у Вашінґтоні; у Конгресовій бібліотеці та у Білому Домі; в Українському Музеї в Ню Йорку, в Українському Інституті Модерного Мистецтва в Чикаґо, у Клівлендському Музеї, в Єйл, у Гант інституті у Піттсбургу, в Дюк університеті; у Канадсько-Українській Мистецькій Фундації, в УВАН, в Нюйоркській публічній бібліотеці та в багатьох інших установах. По музеях найбільших міст України також знаходяться праці мистця.

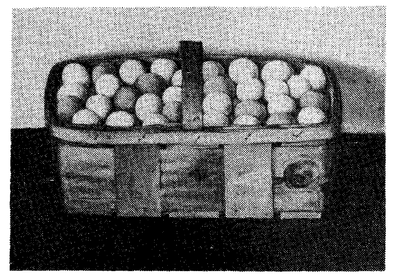
У зв'язку із відкриттям виставки Я. Гніздовського Український Музей влаштовує прийняття 10-го грудня ц.р. Українському Народному Домі в Ню Йорку, о 3-ій год. по полудні. Прийняття організоване комітетом Придбання фондів, товариські зустрічі, імпрези — при Управі Музею, голова — Тетяна Тершаковець. Куратор виставки — д-р Ярослав Лешко виступить з короткою доповіддю. Під час прийняття виступатиме співачка Калина Чолган, мецо-сопрано. Програмою вестиме Варка Бачинська.

Вступ на прийняття — 30 дол. від особи. Зголошення приймається до 5-го грудня ц.р. Зголошуватися слід до Українського Музею, тел. (212) 228-0110.

Марта Бачинська

На фото (зліва): Т. Тершаковець, директор УМ Марія Шуст і д-р Я. Лешко перед славною картиною Я. Гніздовського „Скитальці"

Яків Гніздовський: „Кошик з яйцями", 1971, полотно, акрилик

УКРАЇНА...

(Закінчення зі стор. 2)

вується нами. Допустити навіть короткочасну перерву перевезень пасажирів неможливо.

— А чи не насторожує вас катастрофа дослідного зразка літака Ан-70?

— З певністю можу сказати: ні! Техніка, створена цим славетним колективом, надійна. А катастрофа Ан-70 під Києвом, яка сталася на початку цього року, результат зіткнення в повітрі.

— Час від часу в засобах масової інформації з'являються публікації, в яких говориться про те, що ніби полети на літаках українських авіякомпаній є небезпечними. Цікаво знати вашу думку з приводу цих звинувачень?

— Я відповідаю за авіякомпанію „Авіялінії України", які виконують приблизно 80 відсотків усіх полетів як всередині нашої держави, так і за її кордонами. Погоджуюсь, що ми працюємо не на сучасній техніці. Однак хотів би, щоб знали всі пасажири: ця техніка надійна, за нею стоять спеціялісти високої кляси, які підтримують постійно цю надійність. Саме за високий рівень пасажирських перевезень, повне забезпечення безпеки полетів наша компанія в кінці 1994 року була нагороджена ювілейною медалею міжнародною авіяційною організацією IKAO.

Коротка біографічна довідка

Вячеслав Ільїн народився в 1954 році, вчився в середній школі, а потім став студентом Київського інституту інженерів цивільної авіяції. Дипломну працю, присвячену актуальній проблемі розвитку авіяції, захищав на англійській мові. Працю В. Ільїн почав на Бориспільському летовищі, де пройшов шлях від рядового диспетчера до начальника міжнародного відділу. Здобувши певний досвід, молодий інженер поступає в академію, яка готує представників Аерофлоту для праці за кордоном. Після її закінчення продовжив навчання на курсах при дипломатичній академії. Понад десять років В. Ільїн був генеральним представником Аерофлоту СССР, а потім Росії на Близькому Сході, в Північній та Південній Африці. В цьому році указом Президента України В. Ільїн призначений керівником державної компанії „Авіялінії України". Він володіє трьома чужими мовами: англійською, французькою та італійською. Він одружений, має двоє дітей.

ЗГІДНО З ОФІЦІЙНИМИ ДАНИМИ, найбільш голосів у висліді президентських виборів в Альжирі дістав теперішній президент країни Лямін Зеруаль. Його підтримало понад 60 відсотків громадян. У своєму першому публічному виступі після виборів Л. Зеруаль назвав їх результати „тріюмфом справжньої демократії, перемогою самовизначення альжирського народу". За його головного політичного суперника, лідера радикального мусулманського руху Гамас шейха Магфуда Нагнана проголосувало тільки 25 відсотків альжирців. Всупереч погрозам войовничих ісляміcтів, президентські вибори в Альжирі пройшли цілком спокійно.

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
смерти мого найдорожчого МУЖА

ВОЛОДИМИРА ШАШАРОВСЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

у п'ятницю 15-го грудня 1995 р. о год. 10-ій рано

в Українській помісній католицькій церкві Св. Архистратига Михаїла, 1013 Факс Чейз Ровд, Дженкінтавн, Па.

Рідних, товаришів, приятелів і знайомих прошу в цей день згадати покійного у своїх молитвах.

У пам'ять покійного складаю сто долярів на іконостас церкви Св. Архистратига Михаїла і сто долярів на Український Освітньо-Культурний Центр в Дженкінтавні, Па.

У глибокому смутку дружина —
ЮЛІЯ ШАШАРОВСЬКА

"Made in Ukraine"

Ню Йорк (Р. Голіят). — Нещодавно на сторінках „Ню Йорк Таймс" появилася стаття, в якій згадувалося про взірцевий виріб жіночих плащів, які виготовляються в Україні.

Тепер фірма „Ерров" випродукувала в Україні спортові сорочки, які під цю пору продаються в крамницях „Мейсіс" і „Стернс". Крім вище згаданих мануфактурних виробів, на американському ринку появилися машинки до голення і жарівки, на яких видніє напис, що вони виготовлені в Україні — „Мейд ін Юкрейн".

Давно очікувана ринкова економіка в Україні поволі робить поступ, доказом чого є це, що американський ринок збуту має покупців на товари з України.

Досі на американському ринку були мануфактурні вироби з Формози, Кореї, Філіппін, Польщі, Мадярщини, Румунії і інших країн, а це допомагало поліпшенню економіки даних країн.

Американський ринок збуту на вироби з України напевно поліпшить економічний стан в Україні.

Людина...

(Закінчення зі стор. 1)

вона у 3,000 примірниках моїм коштом з малою допомогою УАКРади. Презентація книжки відбулася 3-го жовтня в Києві у Будинку Вчителя, а провадили нею Іван Драч і М. Слабошпицький. Це дало мені причину побувати знов у Києві з моїми друзями, які усі прийняли мої спомини з великим неукриваним зацікавленням.

— Чи мали ви ще інші зустрічі в Україні, не зв'язані із презентацією споминів?

— Розуміється, я як завжди шукав контактів із жидівською групою та її представниками, бо це лежить мені постійно на серці. Зокрема була цікава зустріч із Мартіном Феллером і його дружиною зі Львова, які обоє історики, працюють над виготовленням „Єврейської енциклопедії". М. Феллер, мусите знати, написав і видав дуже цікаву для нас книжку „Пошуки, роздуми і спогади єврея", в якій пише про жидівсько-українські взаємини.

Також я побував у головного рабина в Києві Якова Блайха, з яким ми говорили про культурну виміну. Приємно було дізнатися, що у жидівських школах в Києві вивчають українську мову, а на державних святах співають національний український гімн. Мав я також зустріч із Йосифом Зісельсом, який є головою Асоціації єврейських організацій і общин в Україні. Але таки найцікавішим із мого теперішнього перебування в Україні уважаю участь у відзначуванні річниці розстрілів у Бабиному Ярі в дні 29-го вересня. Там відбулося многолюдне віче біля хреста з написами провідних жертв України з Оленою Телігою на чолі. Проводив Дмитро Степовик, а промовляли Іван Драч, Катерина Криворучко від жіноцтва і я. Святкування були справді зворушливі, не забувайте, що там в Бабиному Ярі поховали принаймні 10,000 жидів і стільки ж інших мешканців Києва, в першу чергу українців різних політичних переконань. Є що згадувати та кого відзначити!

— А нам таки найважливіша презентація вашої книжки та її поява. Подаємо отже для зацікавлених нею, що можна її купити в ціні 20 дол. у крамниці „Молоде Життя" в Ню Йорку, 302 Схід 9-та вул., або замовляти поштою, пишучи на адресу: P.O. Box 364, Cooper Station, New York, N. Y. 10003.

Збірна України з футболу в закритій залі — у фіналі

Київ (М. Б-й). — Тут останньо стало відомо, що національна збірна України з футболу в закритій залі після серії успішних перемог в турнірі збірних европейських держав в Італії дійшла до фіналу першости Европи. Кінцеві розгри за першенство Европи відбудуться від 7-го до 14-го січня 1996 року в Еспанії. В цих кінцевих змаганнях братиме участь шість найкращих дружин Европи: Італія, Еспанія, Бельгія, Голляндія, Росія і Україна.

До складу збірної України входять: Олег Лещук, Сергій Усаковський, Юрій Усаковський, Сергій Федоренко, Юрій Миргородський, Олександер Косенко, Олег Солодовник, Тарас Вонярха, Олександер Москалюк, Ігор Москвичев і Олег Зозуля. Головним тренером збірної є Геннадій Лісенчук, а менаджером Андрій Головаш.

БІЛЬШІСТЬ...

(Закінчення зі стор. 1)

Джаном Мейджором. Відтак у четвер Б. Клінтон став першим американським президентом, який відвідав Белфаст, столицю Північної Ірляндії. У п'ятницю Б. Клінтон буде вже в Дубліні, ірляндській столиці, щоб спробувати схилити керівників країни до миру з їхніми північними сусідами. В суботу американський президент відвідає розміщені в Німеччині, на базі Бавмгольдер, американські війська, яким випаде стати авангардом 60-тисячного корпусу НАТО в Боснії. У неділю Б. Клінтон візьме участь у зустрічі лідерів Европейського союзу в Мадриді, а вже звідти повернеться додому.

Як повідомило агентство Ассошіейтед Пресс з Будапешту, мадярський парлямент майже одноголосно дозволив військовим формаціям НАТО використовувати територію країни при переході у Боснію.

ФРАНЦІЯ ЗДІЙСНИЛА наступне, п'яте з черги від початку вересня, ядерне випробування у південній частині Тихого океану, в районі атолу Муруроа. Потужність вибуху становила до 40 кілотонн. До травня 1996 року Франція має намір провести ще декілька подібних випробувань, а відтак, як не раз запевняв президент Жак Ширак, буде готова приєднатися до міжнародного договору про цілковиту заборону ядерних вибухів, проєкт якого тепер знаходиться у стадії випрацювання.

Український Леґіон Самооборони: спогади учасника

Джерзі Сіті, Н. Дж. (С.М.) — У центрі уваги нової книжки „Від Вороніжа до Українського Леґіону Самооборони", випущеної ц. р. видавництвом „Стир" в Мінеаполісі, — Український Леґіон Самооборони, військовий підрозділ мельниківців, що утворився на Волині в результаті їхнього перемир'я з німцями у вересні 1943 року.

Автор Михайло Каркоць-Вовк, один із засновників УЛС і член його провідного активу, дає відповідь на питання, чому українські патріоти-партизани, які перед тим боролися проти загарбників, несподівано змінили тактику. Він намагається дати неупереджену оцінку цій події, виходячи не з вузькопартійних інтересів, а із стратегічних інтересів українського народу — створення незалежної української держави.

У книжці велику увагу приділено міжпартійним відносинам між мельниківським і бандерівським крилами ОУН. Автор виступає за єдність усіх українських патріотичних сил, засуджує ворожнечу і братовбивство.

Спогади автора ілюструються світлинами.

Книжку можна придбати за адресою: Michael Karkoc, 1919 Pierce St., NE, Minneapolis, MN 55418

Л. Кучма...

(Закінчення зі стор. 1)

Щодо торговельно-економічних відносин між Україною і Китаєм П. Чжаньлінь ствердив, що вони розвиваються добре. У 1994 році товарообіг між обома країнами становив 837 млн. дол. Щодо обсягу торговоекономічних операцій Китай для України є на другому місці після Росії. Амбасадор висловив побажання, щоб це співробітництво поглиблювалося і спрощувалося, і наголосив на важливості співпраці між окремими великими підприємствами.

На запитання, з якими товарами Україна могла б вийти на ринки Китаю, П. Чжаньлінь сказав, що „Україна вже постачає нам металопродукцію, електрообладнання (трансформатори), автомобілі КрАЗ", а Китай постачає в Україну акумулятори, радіо, товари широкого вжитку.

Амбасадор висловив своє застереження з приводу того, що деякі праві сили в Україні виступають проти розвитку відносин з Китаєм. Він сказав, що соціялізм в Китаї та ідеологічні розбіжності не повинні заважати розвиткові торгово-економічних відносин. „Китай — країна з великим технічним потенціялом, потенціялом трудових ресурсів та великим ринком", — відзначив П. Чжаньлінь. Через це українські підприємці не повинні недооцінювати цей ринок.

Військово-технічне співробітництво між Україною і Китаєм, на думку китайського амбасадора, дуже слабе. Причина цього — засекреченість, яка існує у військово-промисловому комплексі. Проте, вважає він, цю співпрацю потрібно розвивати.

Вкінці П. Чжаньлінь висловив сподівання, що візита Л. Кучми до Китаю „обов'язково закінчиться успіхом і дасть новий поштовх дальшому розвиткові відносин між КНР і Україною".

ПОДІЇ

ВЕЧІР З ПРИВОДУ ПОЯВИ ЗБІРКИ Б. НИЖАНКІВСЬКОГО

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці та Об'єднання Українських Письменників „Слово" влаштовують літературний вечір з приводу появи у світ збірки оповідань Богдана Нижанківського „Вирішальні зустрічі". Участь братимуть: Б. Бойчук, У. Любович, Л. Ліщинський та Ю. Тарнавський. Ведуча — О. Кузьмович. Вечір проходитиме у суботу, 9-го грудня, в домі НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку, початок о 5-ій год. вечора.

О. Д-Р П. ҐАЛАДЗА ПРО ПРОБЛЕМИ УГКЦ

Ню Йорк. — Місцевий Відділ Українського Патріярхального Товариства влаштовує доповідь професора Інституту Східно-Християнських Наук ім. Митр. А. Шептицького при університеті св. Павла в Оттаві о. д-ра Петра Ґаладзи на тему „Пекучі проблеми Української Греко-Католицької Церкви напередодні Собору 1996 року: територіяльність, патріярхат і помісність у нових обставинах екуменічної та душпастирської дійсности". Доповідь відбудеться у неділю, 10-го грудня, о год. 2-ій після полудня, в домі НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку. Перед доповіддю — кава і солодке.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці.

Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ГАЗЕТИ І ЖУРНАЛИ УКРАЇНИ!

Через книгарню „Свобода" ви маєте можливість передплатити на будь-який період і від будь-якого місяця майже всі часописи України, починаючи від „Літературної України" і закінчуючи регіональними виданнями.

За детальнішими інформаціями і каталогом телефонуйте на число (201) 434-0237 або пишіть на адресу
Ukrainian Publication, Subscription Department
Svoboda Bookstore
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ в „СВОБОДІ"

Адміністрація „Свободи" запрошує Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Різдвяному числі, що зайдуть у найдальші закутини світу.

Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

1 цаль через 1 шпальту	$ 8.00	4 цалі через 2 шпальти	$ 48.00
1 цаль через 2 шпальти	$ 12.00	5 цалів через 2 шпальти	$ 60.00
2 цалі через 2 шпальти	$ 24.00	6 цалів через 2 шпальти	$ 72.00
3 цалі через 2 шпальти	$ 36.00	та в інших розмірах	

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ –

за новим стилем .... **до 2-го грудня 1995 р.**
за старим стилем .... **до 16-го грудня 1995 р.**

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скорше надішлють свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"
30 Montgomery Street • Jersey City, N. J. 07302
ATT: ADVERTISING DEPT.

ЗМІНА АДРЕСИ

В справі зміни адреси непотрібно телефонувати, а тільки прислати нову адресу до:

Адміністрації „Свободи"
30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302

❑ „Свобода"
❑ „The Ukrainian Weekly"

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

